

paa det end ganske overfladisk, men jeg maa dog sige, at man kan ikke sammenstille Arbejdernes Forhold overfor Skruebrækkeri med det, her tilsigtes i dette Lovforslag. Arbejdernes Sammenhold er i høj Grad hæderligt, men ingen Arbejder kan vente af et Samfund, at det skal udstede en Lov, hvorefter det skal være forbudt, naar 100 Mand ikke ville arbejde til den tilbudte Løn, men ønske den forhøjet, andre 100 Mand at arbejde for den tilbudte Løn, naar de ere villige dertil. Det tilsvarende forbydes ikke i nogen Lov, og det tilsvarende vilde være, at naar 100 Detailhandlere ikke længere vilde sælge Varen for 10 Øre Pundet, men forlangte 12 Øre for Pundet, man saa vilde forbyde andre 100 Detailhandlere at sælge Varen for 10 Øre eller maaske endog for 8 Øre pr. Pund. Det er intetsteds forbudt, og det kan ikke forbydes i nogen Lov. Det, der forbydes i denne Lov, er denne uærlige Maade at konkurrere paa. Det er den, det gælder om at ramme, det, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds udtrykte ved at sige, at det var de honnerte Folk, der skulde have Lov til at drive Erhvervet, og de skulde kunne drive det frit, idet man kun skulde søge at komme Snyderiet til Livs. Det er det, denne Lov gaar ud paa. Det at sælge Varen billigt er i og for sig ikke Snyderi, det er kun, hvis det sker under visse bestemte Former, at det gaar ind under dette Begreb. Det forekommer mig derfor, at man ikke kan anstille den Sammenligning, som det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds var inde paa.

Jeg skal nøjes med disse Bemærkninger og i øvrigt anbefale Forslaget, som det foreligger, til velvilligst mulig Overvejelse i et Udvalg, ikke velvillig paa den Maade, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds mente, at man skulde behandle det med en saadan Velvillie, at man ikke blev færdig med det i Aar, men kom til at vente til næste Aar; jeg tror, det vilde være overordentlig heldigt og stemmende med Ønsker i store Lag af næringsdrivende, at der kom til at foreligge et Resultat i Aar, saa at det foreliggende Lovforslag ved Tingenes Samarbejde kunde blive gældende Lov for dette Omraade. Der har længe været Trang dertil. For at vende tilbage til den Tankegang, jeg var inde paa, da jeg nævnedes Arbejderne, vil jeg sige, at man jo ikke har noget Vaaben mod det Mindretal, som driver Forretning paa mindre hæderlig Maade. Der kan være nogle faa til at

begynde med, men man kan ikke komme dem til Livs, Folk løbe efter deres Reklamer og deres tilsyneladende billige Priser, og saa ender det med, at de andre, som ville være honnerte, men hvis Modstandskraft er svagere, ogsaa maaske rent pekuniært, finde sig nødsagede til at gøre det samme. Det vokser som sædvanligt, og kort efter har man som Resultat, at et helt Erhvervsfag er demoraliseret. Og det er det, som bliver til Skade i første Linie selvfølgelig for Kunderne og Forbrugerne, men i anden Linie for hele Samfundet. Mod Udbredelsen af en saadan Demoralisation er det naturligt, at man skaber en Lov, og det er som et saadant Middel, at jeg anbefaler dette Lovforslag til Vedtagelse.

Sigvald Olsen: Jeg maa vedvarende hævde, at den Sammenligning, jeg har brugt mellem, hvad Arbejdernes Organisationer tilstræbe, og det, som tilstræbes af Handelsorganisationerne, er fuldstændig berettiget. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) erkendte, at Arbejdernes Sammenhold var fuldt ud hæderligt, men sagde, at naar 100 Arbejdere nedlægge Arbejdet, og andre 100 optage det, kan Samfundet ikke skride ind, men maa lade de 100, som optage Arbejdet, beholde det Arbejde, de have optaget efter dem, som have nedlagt det. Det er noget helt andet end det, dette Lovforslag drejer sig om, siger det ærede Medlem, men det er det i Virkeligheden ikke. De 100 Arbejdere, som nedlægge Arbejdet, gøre det for at faa bedre Levevilkaar, og de 100 handlende — for at beholde det samme Tal —, som ville bort fra Tilgift, gøre det ogsaa for at faa bedre Levevilkaar, og naar andre 100 handlende saa modarbejde de hæderlige ved at vedblive med Tilgiften, ligesom Skruebrækkerne modarbejde de strejkende Arbejdere, kan jeg ikke indse, at der er nogen Forskel, og det er der i Virkeligheden heller ikke.

Ministeren for Handel og Søfart (Muus): Jeg kan godt takke for den velvillige Behandling, Lovforslaget har faaet her. Naar man gentagne Gange har berørt Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovforslaget i den nuværende Skikkelse burde forelægges Organisationerne, vil jeg dog gentage det, jeg berørte, da jeg tidligere havde Ordet, at Forskellen paa det Lovforslag, her foreligger, og det, der fremgik af Kommissionens Betænkning, i Realiteten er meget lille. Nogen formelig